

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 22

гр. София, 06.01.2022 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО II ВЪЗЗ. СЪСТАВ, в закрито заседание на шести януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Иван Коев

Членове: Стефан Милев
Любомир Игнатов

като разгледа докладваното от Стефан Милев Въззивно частно наказателно дело № 20211100605057 по описа за 2021 година

Жалбоподателят Н. Й. Б. е оспорил по реда на гл. XXII НПК издаденото по н.ч.д. № 11995/20 г. на СРС (НО, 99 с.) разпореждане от 01.12.2021 г., с което съдията – докладчик от първата инстанция е върнал (като недопустима) въззивната му жалба срещу съдебен акт по чл. 161, ал.2 НПК – определение от 10.09.2020 г. за одобряване на протокола от проведено в жилището на Б. претърсване (и изземване) за нуждите на д.п. № 1307/20 г. на СДВР/04 РУ, пр. пр. № 32053/20 г. на СРП.

Ако трябва да се обобщи – тезата на сега разглежданата жалба е, че СРС е следвало да препрати делото на СГС, а той – от своя страна – да се произнесе по оспореното одобряване на протокола, независимо от липсата на изричен регламент в НПК, доколкото въпросното действие по разследването е засегнало лични права на неприкосновеност и конфиденциалност (вкл. и професионална адвокатска тайна), закриляни на общо основание от ЕКПЧОС.

Районният съд правилно е върнал недопустимата жалба и разпореждането следва да бъде потвърдено.

Съдебно-контролните актове, с които в досъдебната фаза се разрешават или одобряват принудителни действия по разследването (обиск, претърсване, изземване, освидетелстване, изземване на образци или кореспонденция и т.н.) не подлежат на обжалване. И това има своята правна логика, защото протоколите от въпросните действия нямат предварително определена (формална) доказателствена сила – чл. 14, ал.2 НПК. Дори и след одобряването им от съдия, въпросните документи подлежат на нова проверка от съда, разглеждащ обвинението по същество и ако тогава бъдат констатирани процесуални пороци и неправомерно нарушаване на лични права, те следва да бъдат изключени от доказателствения материал по делото. Точно в това се състои прокламираната в чл. 17, ал.1 НПК защита на неприкосновеността на личността и предоставената от чл. 6 ЕКПЧ възможност за достъп до съд, който да се произнесе по претенции за нарушени лични права и свободи. Следователно - жалбоподателят Б. е обърнал реда, по който да търси защитата си във връзка с неговите твърдения, че при проведеното в жилището му на 10.10.2020 г. претърсване не са били съобразени разпоредбите на чл. 136, ал.2 НПК и чл. 33 ЗАдв. Дали това е така, и ако е вярно –

каква би била процесуалната последица от подобен порок, ще реши съдът, произнасящ се по същинските въпроси на делото (чл. 301, ал.1 НПК).

Съдебният контрол по чл. 161, ал.2 НПК има по-скоро само формален характер – проведено ли е действието в присъствие на поемни лица и на ползвател на претърсеното помещение, попълнени ли са всички необходими реквизити, представен ли е за одобрение в максималния 24-часов срок. Всички останали въпроси, повдигнати в хода на делото във връзка с извършеното действие и оформения за него документ (достоверна ли е отразената информация, легитимно ли е приобщена, били ли са събраните материали предмет на законова защита срещу принудително изземване, нарушени ли са нечии процесуални или материални права) не могат да бъдат решавани нито от съдията по 161, ал.2 НПК, нито чрез обжалване (оспорване) на издаденото определение за одобряване (разрешаване), защото подобен подход би компрометирал централното място на съдебната фаза (чл.7, ал.1 НПК). Така, че – независимо от недопустимостта на подадената жалба, редът за защита на жалбоподателя Б. срещу проведеното претърсване не е изчерпан и следва да бъде поставен за обсъждане в течение на самото наказателно производство. Разпореждането, обаче, с което жалбата му е била върната следва да бъде потвърдено, поради което - на основание чл. 345, ал.2 НПК, Софийският градски съд, НО, II въззивен състав:

О П Р Е Д Е Л И:

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА разпореждане от 01.12.2021 г. по н.ч.д. № 11995/20 г. на СРС (НО, 99 с.) за връщане на въззивна (частна) жалба срещу определение по чл. 161, ал.2 НПК от 10.09.2020 г. по д.п. № 1307/20 г. на СДВР/04 РУ, пр. пр. № 32053/20 г. на СРП. Определението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____